

KLACHTEN- EN COMPENSATIECOMMISSIE

LEGER DES HEILS

Eindverslag

(1 maart 2021 t/m 1 april 2026)

Inhoud

Inleiding 2

Personele invulling 2

Aantal klachten..... 3

Terugblik vanuit de commissie 4

Samenvattingen klachten en uitspraken 5

Inleiding

In de jaren '10 van deze eeuw werd het Leger des Heils geconfronteerd met misbruik dat in de jaren '70 van de vorige eeuw binnen één gezin door betrokkenen van het Leger des Heils zou zijn gepleegd. Na diverse gesprekken werd een toen eenmalige compensatieregeling afgesproken. In de periode die volgde werd het Leger des Heils zich meer bewust dat er in het verleden misbruik heeft plaatsgevonden bij het Leger des Heils. Verschillende slachtoffers hebben zich nadien gemeld. Deze misbruikzaken waren voor het Leger des Heils aanleiding om met open ogen naar het eigen verleden, naar het heden en naar de toekomst te kijken.

Vervolgens is toen een klachten- en compensatieregeling tot stand gekomen voor slachtoffers van misbruik dat had plaatsgevonden bij het Leger des Heils. Deze regeling was vier jaren operationeel van 1 maart 2021 tot en met 28 februari 2025. De regeling betrof misbruikzaken die verjaard waren en die daarom niet meer door slachtoffers voor de rechter konden worden gebracht. Voor de uitvoering van deze klachten- en compensatieregeling werd een onafhankelijk commissie ingesteld met ambtelijk ondersteuning verzorgd door het Centraal Bureau Klachtenmanagement Zorg (CBKZ) te Gorinchem.

In dit eindverslag benoemt de commissie hoeveel klachten er in het verslagjaar zijn binnengekomen, de inhoud van deze klachten alsmede het oordeel en de hoogte van een eventueel toegekende compensatie.

Dit project liep af op 28 februari 2025. In de laatste week voor de sluitingsdatum van het project zijn er nog drie meldingen uit één gezin ingediend. Deze hebben elk een afzonderlijk oordeel gekregen, maar zijn in één proces behandeld. In overleg met de coördinator Leger des Heils is afgesproken om over 2025 geen apart jaarverslag te maken. Dit verslag is inbegrepen in dit eindverslag over het gehele project.

De commissie wil vooraf benoemen het positief te vinden dat het Leger des Heils op deze manier gehoor heeft gegeven aan de schrijvende gebeurtenissen en situaties die zich in het verleden hebben afgespeeld.

Personele invulling

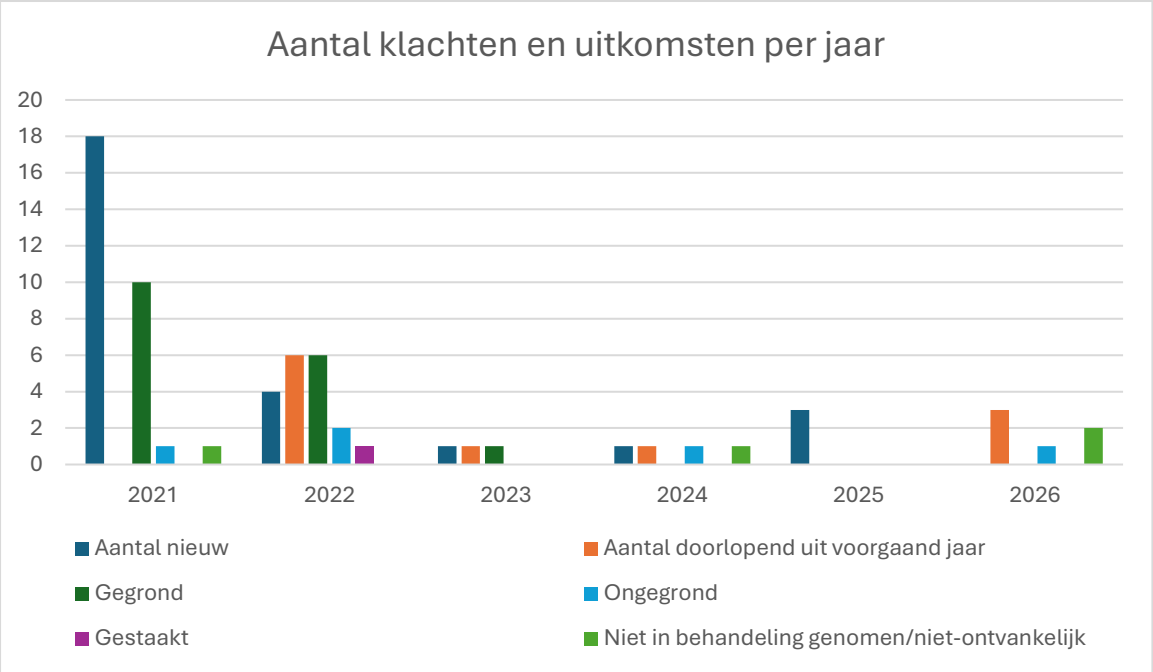
De klachten- en compensatiecommissie bestond ultimo de verslagperiode uit vier leden en vier plaatsvervangende leden, te weten:

De heer mr. G.A.M. Stevens (voorzitter);
De heer mr. M.J. Ouweneel (plaatsvervangend voorzitter);
De heer mr. J.W. Selles (plaatsvervangend voorzitter);
Mevrouw drs. A. den Hertog (lid);
De heer R.A. Zoutendijk, MBA (lid);
De heer drs. A.T. Hegger (lid);
Mevrouw drs. M. Vorstman (plaatsvervangend lid);
De heer drs. A. Heijstek (plaatsvervangend lid);
Mevrouw mr. L. Otterman-Hondsmerk (ambtelijk secretaris);

Mevrouw mr. W. Verduijn (plaatsvervangend ambtelijk secretaris).
In voorgaande jaren is ook lid geweest van de commissie:
Mevrouw drs. R. Krispijn (plaatsvervangend lid)
Mevrouw W. Kruyswijk (plaatsvervangend lid)
Mevrouw mr. J.P.A. van der Ham (plaatsvervangend ambtelijk secretaris).

Aantal klachten

In onderstaande tabel is een overzicht te zien van alle aan de commissie voorgelegde klachten en de uitkomsten van de behandelingen. Hieruit blijkt dat de commissie in de afgelopen jaren in totaal 27 klachten heeft behandeld.

Overzicht categorieën toegewezen compensaties

In tabel 2 is een overzicht te zien van de categorieën van de toegekende compensaties. Bij elke zaak heeft de commissie rekening gehouden met de aard, de duur en frequentie van het misbruik. Ook de leeftijd van het slachtoffer ten tijde van het misbruik is meegenomen in het toekennen van de compensatie, een en ander zoals omschreven in artikel 26 van de klachten- en compensatieregeling.

Aantal uitspraken	27
Toegewezen compensaties	17
• Categorie 1 (tot € 5.000 dan wel € 7.500)	2
• Categorie 2 (tot € 7.500 dan wel € 12.500)	4
• Categorie 3 (tot € 15.000, dan wel € 20.000)	5
• Categorie 4 (€ 25.000 dan wel € 35.000)	4
• Categorie 5 (tot € 50.000)	2

Korte begrippenlijst voor de gebruikte termen in de samenvatting van de klachten en uitspraken Voor de volledige, officiële begripsomschrijving wordt verwezen naar de klachten- en compensatieregeling.

Aangewezen: de persoon die door Klager is aangewezen als degene die het misbruik heeft gepleegd.

Klager/klaagster: de persoon die melding maakt van het seksueel misbruik en verzoekt om compensatie/erkenning.

De regeling: de klachten- en compensatieregeling die door het Leger des Heils in het leven is geroepen om erkenning te geven aan hetgeen in het verleden is misgegaan.

Terugblik vanuit de commissie

Zoals in de "Inleiding" al werd gezegd kijkt de Klachten- en Compensatiecommissie (verder: de commissie) positief terug op de manier waarop het Leger des Heils gehoor heeft gegeven aan de schrijnende gevallen van misbruik uit het verleden. Het siert een organisatie als ze deze gevallen niet in de doofpot probeert te stoppen, maar besluit om "schoon schip te maken". Dat is echter gemakkelijker gezegd dan gedaan. Immers, als je dat serieus wilt doen, betekent dit dat je de regie daarover in belangrijke mate uit handen geeft.

Zo is bijvoorbeeld het antwoord op de cruciale vraag of het gestelde seksueel misbruik aannemelijk is geworden volledig aan de commissie, terwijl van het Leger des Heils wordt verwacht dat het -waar mogelijk- feiten aandraagt. Dat geldt ook voor de vaststelling van de compensatie.

We hebben kunnen vaststellen dat het Leger des Heils gedurende de ruim vijf jaar dat dit project heeft geduurd op integere wijze heeft bijgedragen aan het werk van de commissie.

Met name gebeurde dat door de gemachtigde van het Leger des Heils, in de procedure de "Functionaris" genoemd. Steeds werden de vragen van de commissie serieus onderzocht. Ook daar waar documenten niet meer voorhanden waren, leidde dat niet tot een ontkenning van het seksueel misbruik, maar werd dat oordeel aan de commissie gelaten.

Kortom, het was de taak van de commissie om een klacht zorgvuldig te onderzoeken en recht te doen aan de klagers, maar het Leger des Heils heeft daar op een zeer positieve wijze aan bijgedragen. De commissie wil daar op deze plaats haar waardering voor uitspreken.

Eveneens is een woord van waardering op zijn plaats voor het CBKZ voor de wijze waarop het de commissie heeft ondersteund; zowel logistiek alsook door het beschikbaar stellen van zeer competente secretarissen.

De commissie vond het een eer om een rol te mogen spelen in de actie "schoon schip maken" door het Leger des Heils.

Namens de Klachten- en Compensatiecommissie,

Mr. G.A.M. Stevens, voorzitter.

Samenvattingen klachten en uitspraken

2021.01

Klaagster is rond haar tienerjaren langer dan een jaar misbruikt in een kindertehuis onder het beheer van het Leger des Heils. Het misbruik heeft grote invloed gehad op het verdere leven van Klaagster, dit uitte zich onder meer door een ernstig beschadigd zelfbeeld. Het Leger des Heils twijfelt niet aan haar verhaal mede gezien de aangewezenen in die tijd inderdaad werkzaam was in het tehuis. Gelet op het feit dat klaagster ten tijde van het misbruik minderjarig was en de aard, duur en frequentie van het misbruik uitzonderlijk is, wordt er een hoge compensatie vastgesteld.

2021.02

Klager is als jong kind misbruikt in een kindertehuis van het Leger des Heils. Misbruik vond ook plaats in een pleeggezin, maar hiervan is niet bekend of klager hier is geplaatst op verzoek van het Leger des Heils. Voor het kindertehuis is dit anders. Uit een document blijkt dat klager hier heeft verbleven en het verhaal vindt bevestiging in de verklaring van het Leger des Heils. Derhalve is het misbruik in het kindertehuis voldoende aannemelijk gemaakt in het kader van deze regeling. De commissie stelt een bedrag ter compensatie vast.

2021.03

Klaagster was heilssoldaat en werkte als vrijwilliger bij het Leger des Heils.

Hier kwam zij in aanraking met de aangewezenen. In het kader van hulpverleningsgesprekken kwam hij bij haar thuis. In deze woning is zij misbruikt en verkracht door de aangewezenen. Het verhaal wordt ook door het Leger des Heils aannemelijk geacht, omdat er uit onderzoek blijkt dat er rumoeren waren omtrent aangewezenen. De compensatie is vastgesteld op het maximale bedrag van een categorie op basis van de meerderjarigheid van klaagster en de aard en ernst van het misbruik.

2021.04

Klager is op minderjarige leeftijd meermaals verkracht door een kapitein van het Leger des Heils. Als verzwarende omstandigheid hierbij wordt gezien dat klager is vastgebonden, zodat hij geen kant op kon. Het verhaal vindt steun in het feit dat de aangewezenen destijds bevelvoerend officier was van het betreffende korps. Ook heeft klager zijn verhaal 15 jaar geleden al verteld aan een toenmalige kapitein, thans majoor. Deze majoor kan het verhaal herinneren. Gelet op de aard van het misbruik en de minderjarigheid van klager is het maximale bedrag van een categorie vastgesteld.

2021.05

Klaagster was jongsoldaat en later korpskader. Een officier kreeg steeds meer invloed op haar. Klaagster is op minderjarige leeftijd vervolgens slachtoffer geworden van seksueel misbruik. Het misbruik heeft veelvuldig plaatsgevonden. De verklaring van klager wordt ondersteunt door

een boekje van het Leger des Heils van destijds waarin de naam van de officier staat. Ook heeft zij jaren voordat de regeling werd ingesteld het misbruik gemeld bij het Leger des Heils. Tevens is in de jaren '70 ook melding gedaan van misbruik door dezelfde aangewezenen. Het ondersteunende bewijs en de langere periode van veelvuldig seksueel misbruik op minderjarige leeftijd maakt dat het bedrag wordt vastgesteld op het maximum van een categorie. Klaagster heeft nog bezwaar aangetekend, omdat zij een hogere categorie passender acht. Omdat de commissie geen causaal verband tussen de vermogensschade en het seksueel misbruik heeft kunnen vaststellen, is het bezwaar ongegrond verklaard.

2021.06

Klaagster is op minderjarige leeftijd misbruikt door een aangewezenen van het Leger des Heils. Het misbruik vond plaats tijdens de slaapdiensten van de aangewezenen. Ook toen klaagster een kamer in een ander pand van het Leger des Heils kreeg is het misbruik wekelijks doorgegaan, maar nu op een andere locatie (tevens pand van het Leger des Heils). De aangewezenen dreigde dat zij op straat zou belanden, als zij niet wekelijks naar dit pand kwam. Uiteindelijk is dit misbruik een halfjaar later gestopt.

Klaagster heeft haar verhaal 11 jaar later verteld aan een majoor. De verklaring van klaagster vindt steun in deze eerdere melding en in diverse documenten, waaruit onder andere de naam van de aangewezenen, de locatie en de naam van klaagster blijken.

Het misbruik wordt gezien als stelselmatig, omdat de aangewezenen methodisch en planmatig te werk ging met betrekking tot misbruik in het tweede pand. Er wordt dan ook een hoge compensatie vastgesteld door de commissie.

2021.07

Klaagster is op minderjarige leeftijd gedurende een jaar meermaals misbruikt tijdens haar verblijf in een kinderkuis van het Leger des Heils. De omschrijving die klaagster geeft van het kinderkuis, de omgeving en benaming van groepen maakt het aannemelijk dat zij daar heeft verbleven. Zij vertelt de gebeurtenissen op een authentieke wijze en met consistente concrete herinneringen. Bovendien heeft zij het misbruik al besproken met haar therapeut voordat de regeling in werking trad. Dit alles maakt dat de commissie het misbruik voldoende aannemelijk acht en een compensatie vaststelt.

2021.08

Klaagster, die heilssoldate was, is toen zij meerderjarig was, tot zes jaar lang regelmatig seksueel misbruikt door iemand die ten tijde van het misbruik onder het gezag stond van het Leger des Heils. Klaagster is in haar loopbaan ernstig geschaad. Diverse documenten, waaronder een brief van de echtgenote van de aangewezenen, bevestigen haar verhaal. Aangewezenen heeft na herhaalde verzoeken om te reageren, uiteindelijk in zijn verweerschrift aangegeven dat de beschuldigingen juist waren. Hoewel klaagster ten tijde van het misbruik meerderjarig was, stelt de commissie gelet op de aard, duur en frequentie van het misbruik en de ernstige gevolgen voor klaagster, een voor deze regeling hoge compensatie vast op een maximumbedrag van een categorie.

2021.09

Deze klacht is heel algemeen omschreven en anoniem ingediend, zonder enige contactgegevens. De klacht is daarom niet in behandeling genomen.

2021.10

Klager is op minderjarige leeftijd in een jongenshuis van het Leger des Heils meermaals misbruikt. Klager kan een gedetailleerde omschrijving geven van het huis. Uit de verklaring van het Leger des Heils blijkt dat het jongenshuis in de door klager genoemde periode inderdaad onder het beheer van het Leger des Heils viel en dat de beschrijving van klager klopt. Ondersteuning wordt ook gevonden in een andere klacht die is ingediend over dezelfde locatie. Gelet op de minderjarigheid van klager en het aanhoudende misbruik is de compensatie vastgesteld op een maximumbedrag van een categorie.

2021.11

Klaagster verbleef een halfjaar in een pleeggezin waarvan de pleegvader een heilssoldaat was. In deze tijd is zij minstens drie weken misbruikt. Er zijn meerdere stukken en verklaringen (variërend van 35 tot 15 jaar geleden) die het verhaal van klaagster bevestigen. De commissie is van oordeel dat er sprake is van een uitzonderlijk geval van misbruik gezien de aard, frequentie en duur met ernstige gevolgen en stelt aan de hand hiervan de compensatie vast met in achtneming van een eerder toegekende compensatie door het Schadefonds Geweldsmisdrijven.

2021.12

Klager is op minderjarige leeftijd meerdere jaren misbruikt door een heilssoldaat. Klager werkte voor de aangewezenen en kwam via de aangewezenen in aanraking met het Leger des Heils. Het misbruik is begonnen toen klager samenkomsten van het Leger des Heils bezocht en ging daarna ook door. Het misbruik is gestopt toen klager meerderjarig werd en aangifte deed. Volgens klager waren korpsofficieren op twee locaties op de hoogte van het misbruik. De gevolgen voor klager zijn tot op heden groot.

De aangewezenen erkennen online ter zitting het seksueel misbruik en de genoemde handelingen. Hij geeft aan dat niemand wist van het misbruik. Hij geeft aan dat het contact met klager eenvoudig was doordat klager ook bij het Leger des Heils kwam en dat de betrokkenheid via het Leger des Heils de rode draad was.

Het Leger des Heils geeft ter zitting aan erg geschrokken te zijn van het verhaal en van het feit dat de genoemde korpsofficieren privé nog steeds goed contact hebben met de aangewezenen. Klager heeft altijd op achterstand gestaan en een tegemoetkoming vindt het Leger des Heils meer dan terecht.

Aannemelijk is dat het grootste deel van de periode waarin het misbruik heeft plaatsgevonden, zich heeft afgespeeld in de tijd dat zowel klager als aangewezenen bij het Leger des Heils waren betrokken en ook tijdens activiteiten die ze voor het Leger des Heils uitvoerden. De commissie stelt een compensatie vast op basis van de duur, ernst, frequentie en de gevolgen van het misbruik ter hoogte van het maximumbedrag van een categorie.

2021.13

Klager verbleef op minderjarige leeftijd in een jongenshuis waar hij misbruikt is. Uit bescheiden van de rechtbank blijkt dat Klager inderdaad heeft verbleven in het jongenshuis. Op basis van de verklaring van het Leger des Heils en de authentieke wijze en details waarmee klager zijn verhaal verteld, acht de commissie het aannemelijk dat het misbruik heeft plaatsgevonden door iemand die verbonden was aan het Leger des Heils. De commissie stelt een compensatie vast.

2021.14

Klaagster is op minderjarige leeftijd misbruikt door haar pleegvader. De commissie heeft geen enkele reden om het verhaal niet aannemelijk te achten, maar kan het misbruik niet plaatsen onder de regeling. Uit artikel 2 van de regeling blijkt dat dit seksueel misbruik moet zijn verricht door iemand die betaald of onbetaald voor of namens het Leger des Heils werkzaam is of was. Het moet dus gaan om zaken waarbij een relatie is met de organisatie van het Leger des Heils. Deze relatie is niet duidelijk geworden en wordt betwijfeld, ook na onderzoek vanuit het Leger des Heils.

De commissie kan helaas niet genoeg aanknopingspunten vinden om te kunnen zeggen dat de pleegvader en/of het pleeggezin een relatie had met het Leger des Heils. Dat betekent dat de regeling ingevolge artikel 2 niet van toepassing is op het door klaagster in het pleeggezin ondervonden seksueel misbruik en de klager in zijn klacht daarom niet-ontvankelijk is.

2021.15

Klager is als minderjarige een langere periode misbruikt in een orthopedagogisch centrum van het Leger des Heils. De aangewezen geeft aan gewerkt te hebben in dit centrum, maar zich niet de naam van klager of het misbruik te kunnen herinneren.

Het Leger des Heils vindt wel bevestiging van het verblijf van klager door een brief van een luitenant met het verzoek om een reünie te organiseren voor het centrum. Door de authentieke wijze waarop klager zijn verhaal vertelt en de ondersteuning van zijn verhaal door verschillende bescheiden, maakt dat de commissie het verhaal van klager aannemelijk acht. De commissie stelt derhalve een compensatie vast.

2021.16

Klaagster is op jonge leeftijd 2,5 jaar geplaatst in een kindertehuis van het Leger des Heils en heeft daar jarenlang verbleven. Zowel in het kindertehuis als elders is zij misbruikt en mishandeld. Het misbruik als jong kind elders was in een gastgezin. Het misbruik in het kindertehuis gebeurde toen zij een tiener was.

Vanuit het Leger des Heils is er geen twijfel dat klaagster heeft verbleven in het kindertehuis door haar omschrijving van het kindertehuis. Ook het onderbrengen in gastgezinnen was niet ongewoon.

De commissie twijfelt niet aan het verblijf van klaagster in het gastgezin en in het tehuis. De concrete herinneringen van klaagster over de mishandelingen zijn duidelijk en uitgebreid, maar ten aanzien van het seksueel misbruik waren ze beperkter en niet altijd even consistent en gedetailleerd. Er zijn weinig feiten rondom personen, plaats en handelingen die steun geven aan

de realiteit van het gebeuren. Daarnaast is klaagster wisselend in haar verklaring met betrekking tot een bepaalde handeling. Dat betekent niet dat het relaas van klaagster ongeloofwaardig overkwam. De commissie heeft echter een nadere onderbouwing nodig in de vorm van enig steunbewijs voordat het seksueel misbruik als aannemelijk kan worden aangemerkt. Ten aanzien van het door klaagster aangegeven seksueel misbruik heeft de commissie alleen de verklaring van klaagster. Het besluit van het Schadefonds Geweldsmisdrijven, welke klaagster heeft ingediend, geeft geen duidelijkheid over in hoeverre seksueel geweld van het genoemde ‘bovenmatig geweld’ deel heeft uitgemaakt. Gelet hierop moet de commissie vaststellen dat voor de feiten van seksueel misbruik die klaagster heeft gesteld, onvoldoende onderbouwing is gevonden voor de aannemelijkheid van het seksueel misbruik. De commissie kan daarom niets anders dan de klacht ongegrond verklaren, waarmee overigens niet gezegd wil zijn dat de door klaagster gestelde feiten niet waar zouden zijn.

2021.17

Klaagster is op minderjarige leeftijd misbruikt door aangewezenen. De betastingen begonnen bij het jeugdmuziekkorps. Het misbruik verplaatste zich naar de woning van de aangewezenen waar klaagster muzikles kreeg. De aangewezenen stond bekend als een bekwaam musicus en als een niet even gemakkelijk mens, aldus het Leger des Heils. Het Leger des Heils ziet echter geen reden om het verhaal van klaagster ter weerleggen. De commissie acht het misbruik aannemelijk door de wijze waarop en de details en consistentie waarmee klaagster haar verhaal heeft verteld ondanks dat er geen andere meldingen bekend zijn van grensoverschrijdend gedrag door de aangewezenen. Daarnaast vindt haar verhaal op een groot aantal punten bevestiging in de feiten die zijn gebleken uit het onderzoek van de functionaris en ondersteuning in een verklaring van iemand die aangewezenen kende. Klaagster heeft verder voor het inwerking treden van de regeling, aan een professionele hulpverlener melding gemaakt van het haar overkomen seksueel misbruik binnen het Leger des Heils en deze heeft dat blijkbaar aannemelijk geacht. De commissie kent een compensatiebedrag toe.

2021.18

Klager geeft aan dat hij op minderjarige leeftijd misbruikt is in een kinderkuis van het Leger des Heils. Het Leger des Heils heeft ter onderzoek contact opgenomen met de toenmalige directrice van het kinderkuis. Bij haar zijn geen gevallen van seksueel misbruik bekend. De namen van de begeleiders zijn geen bekende namen binnen het Leger des Heils. Ook was het in de periode die klager noemt uitzonderlijk dat een jongen in een meisjeskuis verbleef. Er zijn geen aanvullende feiten of omstandigheden door klager naar voren gebracht of aannemelijk geworden omtrent de door klager genoemde personen en/of door klager beschreven handelingen. De verklaring van klager staat dus op zichzelf, hetgeen niet betekent dat het relaas van klager de commissie ongeloofwaardig overkwam. De commissie heeft echter een nadere onderbouwing nodig in de vorm van enig steunbewijs voordat het seksueel misbruik als aannemelijk kan worden aangemerkt. De commissie kan daarom niets anders dan de klacht ongegrond verklaren, waarmee overigens niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zouden zijn.

2022.01

Klaagster verbleef op jonge leeftijd in een tehuis van het Leger des Heils. Hier vond het misbruik plaats. De commissie is overtuigd geraakt van de aannemelijkheid van het misbruik door de authentieke wijze waarop klaagster ter zitting haar verhaal heeft verteld, dat op een aantal punten werd ondersteund door een foto. Ook wist ze vrij nauwkeurig de locatie en het misbruik te omschrijven. De commissie acht aannemelijk dat klaagster slachtoffer is van seksueel misbruik en stelt een compensatie vast.

2022.02

Klager is op negenjarige leeftijd, na het wonen in een kindertehuis van het Leger des Heils, geplaatst in een pleeggezin. Hier vond psychische en fysieke mishandeling en misbruik plaats. Na een periode is klager door het Leger des Heils ondergebracht bij een observatiehuis voor psychologisch, medisch en psychiatrisch onderzoek. Daar vond ook misbruik plaats. Uit onderzoek van het Leger des Heils blijkt dat klager inderdaad in diverse tehuizen, instellingen en een pleeggezin heeft verbleven waarbij het Leger des Heils de voogdij uitoefenende.

Voor de commissie is aannemelijk geworden dat klager slachtoffer is geweest van seksueel misbruik. De commissie is hiervan overtuigd geraakt, in de eerste plaats door de wijze waarop en de details en consistentie waarmee klager zijn verhaal authentiek heeft verteld. Klager leek geen behoefte te hebben om de ernst op een overdreven manier aannemelijk te maken. Hij deed geen pogingen om details te noemen die hij zich niet (goed) herinnert om daarmee het verhaal te bekrachtigen. Ook wilde hij het misbruik niet groter maken qua frequentie, aard en duur. Door deze opstelling was klager voor de commissie beslist geloofwaardig. Het feit dat klager voor het bestaan van de regeling al bij meerdere hulpverleners melding heeft gemaakt van het seksueel misbruik en psychologische hulp heeft gezocht, draagt bij aan de aannemelijkheid. Bovendien vindt zijn verhaal op punten bevestiging in de feiten die zijn gebleken uit de verklaringen van het Leger des Heils. De commissie kent derhalve een hoge compensatie toe.

2022.03

De communicatie met klager verliep stroef, waardoor het plannen van een zittingsdatum vertraging opliep. Tot spijt van de commissie is klager overleden kort voor de zittingsdatum. De zoon van klager is in gelegenheid gesteld om gehoord te worden, maar heeft niet gereageerd op deze mogelijkheid. Het dossier is daarom gesloten.

2022.04

Klaagster is op minderjarige leeftijd in verschillende perioden door drie verschillende aangewezenen misbruikt. De eerste en tweede aangewezenen zijn overleden, van hen is geen verweer voorhanden. De derde aangewezenen kan zich niet herinneren klager als jongsoldaat te hebben ingezegend en herkent klager ook niet van een foto die hem is getoond.

De functionaris geeft aan dat hij het aannemelijk acht dat klager bij het Leger des Heils betrokken is geweest. Van de derde aangewezenen wordt het onwaarschijnlijk geacht dat het door de klager gestelde seksueel overschrijdend gedrag heeft plaatsgevonden.

De commissie heeft aan het einde van de zitting besloten tot een nader onderzoek. De commissie was van oordeel dat het relaas van klaagster weliswaar geloofwaardig was, maar dat er vooralsnog onvoldoende steunbewijs voorhanden was om te concluderen dat haar verklaring in voldoende mate aannemelijk was gemaakt. Binnen het nader onderzoek zijn vragen gesteld aan een voormalig leidinggevende binnen het Leger des Heils en twee externe deskundigen.

Het nader onderzoek ondersteunt het verhaal van klager ter zitting op een groot aantal punten. Daarom is de commissie overtuigd geraakt van de aannemelijkheid van het misbruik. Het blijkt te gaan om een zeer lange periode van seksueel misbruik, door in ieder geval twee personen van het Leger des Heils. Gezien sprake is geweest van uitzonderlijk seksueel misbruik zodanig dat er een levens ontwrichtende situatie is ontstaan, wordt er een hoge compensatie toegekend.

2023.01

Klaagster heeft eerder een klacht ingediend. De informatie uit die klacht wordt in verband met gedeeltelijke samenloop van de gebeurtenissen in die zaak met toestemming van klaagster ook voor deze zaak gebruikt. Klaagster heeft een nieuwe klacht ingediend over gebeurtenissen die in een zwaardere categorie zouden vallen dan de eerder toegekende compensatie. Haar nieuwe klacht bevat zodanig nieuwe ervaringen dat klaagster ontvankelijk is verklaard.

Tijdens een nieuwe hoorzitting vertelde klaagster over flashbacks en overhandigde zij tekeningen van de flashbacks en plattegronden van de locatie tijdens de flashbacks. Deze plattegronden kunnen duiden op een locatie van het Leger des Heils. Het Leger des Heils geeft aan dat er geen twijfel is dat klaagster lid was en dat de aangewezen betrokken was bij de locatie en activiteiten.

Het Leger des Heils kan echter geen meldingen vinden over seksueel misbruik op deze locatie in die periode. Ook is er navraag gedaan bij een ander voormalig begeleider, die het niet kan bevestigen. De aangewezen is overleden.

In tegenstelling tot haar eerste klacht, kan klaagster nu niet met zekerheid aangeven wie haar heeft misbruikt al denkt ze dat het om dezelfde persoon gaat als in haar eerder klacht. Dat maakt het moeilijk om het aan iemand van het Leger des Heils toe te schrijven. De commissie vindt de flashbacks van klaagster niet concreet genoeg om als bewijs van seksueel misbruik te dienen. Ze bevatten vooral subjectieve gedachten en gevoelens zonder concrete herinneringen. Hierdoor is er onvoldoende onderbouwing om te oordelen dat klaagster slachtoffer is geweest van seksueel misbruik tijdens de activiteiten op de locatie noch dat de mogelijke aangewezen hiervoor verantwoordelijk kan worden gehouden. Daarmee wil overigens niet gezegd zijn dat de door klaagster gestelde feiten niet waar zouden kunnen zijn.

De commissie heeft geoordeeld dat het seksueel misbruik niet aannemelijk genoeg te maken is en komt derhalve niet toe aan een oordeel over de compensatie.

2024.01

Deze klacht is niet-ontvankelijk verklaard. Op grond van de regeling (artikel 2.1) moet het misbruik zijn gepleegd door een medewerker, vrijwilliger of lid van het Leger des Heils. In de klacht schrijft de indiener dat het misbruik plaatsvond door medebewoners. Dat dit gebeurde in een instelling van het Leger des Heils, door volgens de indiener een gebrek aan toezicht, maakt niet dat de klacht wel onder de regeling valt. De indiener heeft de mogelijkheid gekregen om verzet (bezwaar) in te dienen, maar heeft dit niet gedaan.

2025.01

Klaagster heeft haar ouders verloren als gevolg van een auto-ongeval. Zij is toen, tezamen met haar twee broers, opgevangen en ondergebracht in verschillende crisis- en kindertehuizen totdat zij in een kindertehuis van het Leger des Heils terecht is gekomen. Klaagster is vervolgens in een kloosterinternaat geplaatst. Het gestelde misbruik vond plaats op diverse locaties. Uit onderzoek van het Leger des Heils komt voort dat er geen gegevens bekend zijn van klaagster bij het Leger des Heils en dus noch bevestigd of ontkend kan worden dat klaagster in de periode van 1971-1980 op locaties van het Leger des Heils heeft verbleven. Klaagster is verzocht om gegevens bij de rechtbank op te vragen met betrekking tot de voogdijstelling maar heeft niet op dit verzoek van de commissie gereageerd. De mondelinge behandeling van de klacht heeft niet tot verdere bevestiging van klaagsters verhaal geleid. Derhalve heeft de commissie moeten vaststellen dat er voor het vermeende seksueel misbruik binnen de ongedeelde organisatie Leger des Heils, of door iemand die voor of namens het Leger des Heils werkzaam was, onvoldoende onderbouwing is gevonden. De commissie kan daarom niets anders dan de klacht ongegrond verklaren, waarmee overigens niet gezegd wil zijn dat de door klaagster gestelde feiten niet waar zouden zijn.

2025.02

Klager heeft zijn ouders verloren als gevolg van een auto-ongeval. Hij is toen, tezamen met zijn zus en broer, opgevangen en ondergebracht in verschillende crisis- en kindertehuizen totdat hij in een kindertehuis van het Leger des Heils terecht is gekomen. Vanuit daar is klager overgeplaatst naar een internaat alwaar het stelselmatige misbruik heeft plaatsgevonden. Volgens klager was dit onder mandaat en leiding van het bestuur van het Leger des Heils. In de behandeling van deze zaak is deze stellingname echter niet verder onderbouwd door klager en vindt de commissie het op basis van eigen onderzoek en informatie uit de verklaring het niet aannemelijk dat het Leger des Heils zitting heeft gehad in het bestuur van het internaat. Klager is verzocht om gegevens bij de rechtbank op te vragen met betrekking tot de voogdijstelling maar heeft niet op dit verzoek van de commissie gereageerd. Derhalve verklaart de commissie klager niet-ontvankelijk nu het misbruik hoogstwaarschijnlijk niet is gepleegd door iemand als bedoeld in artikel 2 van de regeling.

2025.03

Klager heeft zijn ouders verloren als gevolg van een auto-ongeval. Hij is toen, tezamen met zijn zus en broer, opgevangen en ondergebracht in verschillende crisis- en kindertehuizen totdat hij

in een kindertehuis van het Leger des Heils terecht is gekomen. Vanuit daar is klager in een gastgezin geplaatst en vervolgens in een kindertehuis terecht gekomen alwaar het stelselmatige misbruik heeft plaatsgevonden. De commissie heeft onderzocht of het kindertehuis onderdeel is geweest van het Leger des Heils en of klager ten tijde van zijn verblijf aldaar onder voogdij stond van het Leger des Heils. Hiertoe heeft de commissie openbare bronnen geraadpleegd en aanvullende vragen aan de functionaris gesteld. Niets wijst echter op een officiële samenwerking of betrokkenheid van het Leger des Heils bij het kindertehuis, noch is komen vast te staan dat het Leger des Heils de voogdij droeg over klager. Klager is verzocht om gegevens bij de rechtbank op te vragen met betrekking tot de voogdijstelling maar heeft niet op dit verzoek van de commissie gereageerd.

Gelet op het bovenstaande kan de commissie niet anders dan concluderen dat het mogelijk misbruik hoogstwaarschijnlijk niet is gepleegd door iemand als bedoeld in artikel 2 van de regeling. De klager is niet-ontvankelijk.

NB: De laatst drie genoemde procedures hebben ernstige vertraging ondervonden. De vertragingen vloeien voort uit het stellen van aanvullende vragen door de commissie aan betrokkenen, het verzochte en verleende uitstel met betrekking tot het indienen van het Verweer, de verzoeken van klagers om af te mogen zien van een mondelinge behandeling, een tweetal wrakingsverzoeken door klagers waardoor de behandeling kwam stil te liggen en agenda-afstemmingen met betrekking tot de mondelinge behandeling van de klacht. Klagers zijn daarenboven niet verschenen bij de mondelinge behandeling.